

جمله روزنامه دولت به سروش، ملکيان و مهدی نصیری

روزنامه دولتی ایران در مطلبی نقدهایی به مهدی نصیری، کدیور و سروش وارد کرد.

به گزارش سایت خبری پرسون، بخشی از جریان روشنفکری در دو دهه نخست انقلاب اسلامی در پوشش «نواندیشی دینی» پدیدار شد. در یک تقسیم‌بندی کلی، اجمالاً این جریان را می‌توان به دو شعبه التقاطی و ارتجاعی تقسیم کرد.

شاخه ارتجاعی نواندیشی دینی را افرادی مانند مهدی نصیری (روحانی قشری تجدیدنظر طلب) و شهاب‌الدین حائری (فرزند مرحوم آیت‌الله حائری شیرازی) تشکیل می‌دهند که کنش ایشان در این مقطع، بیش از هر زمان دیگری رنگ و بوی سیاسی گرفته و آموزه‌های دینی در تبلیغات رسانه‌ای ایشان، بیش از پیش مورد سوءاستفاده جناحی و سیاسی و انتقام از حاکمیت قرار گرفته است.

شاخه التقاطی جریان نواندیشی دینی اما شعبه مهم‌تری است که خود انشعاب سه‌گانه‌ای را در بر می‌گیرد. نماینده یک شاخه آن عبدالکریم سروش است که کارکرد اصلی‌اش، تقلیل وحی الهی به رؤیا و تخیل با استفاده از آموزه‌های پوزیتیویستی کارل پوپر است؛ نماینده شاخه اخلاقی جریان نواندیشی، مصطفی ملکیان است که بواسطه تعلیمات فلسفه تحلیلی و فلسفه اخلاق انگلیسی معاصر، فلسفه عملی خاصی (مشمول بر اخلاق و معنویت غیردینی) را تبلیغ می‌کند؛ شعبه سوم نواندیشی التقاطی را محمد مجتهد شبستری نمایندگی می‌کند که عمده فعالیت او، خصوصاً در زمان اوج فعالیتش، معطوف به نسبی انگاشتن احکام الهی و کتاب خدا، نقض عصمت پیامبر(ص) با استفاده بیجا و گزینشی از روش تفسیر هرمنوتیکی است.

محسن کدیور نیز شعبه دیگر جریان نواندیشی دینی را نمایندگی می‌کند؛ شعبه‌ای که به لحاظ مبانی نظری، از همان پایه‌های فلسفی و فقهی انقلاب اسلامی پیروی می‌کند، اما در فهم سیاسی، تقریر خاصی از نظریه ولایت فقیه ارائه می‌دهد. کدیور از یک سو، شاگرد حسینعلی منتظری بوده و از سوی دیگر، سعی در احیای نظریه «وکالت فقیه» مرحوم آیت‌الله شیخ مهدی حائری یزدی در برابر نظریه ولایت فقیه دارد.